

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński

w sprawie wniosku o stwierdzenie braku spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego Zbigniewa Korzeniowskiego wymogów niezawisłości i bezstronności w sprawie dyscyplinarnej o sygn. akt II ZO 113/24,
po rozpoznaniu
na posiedzeniu w dniu 19 marca 2025 r.
w przedmiocie zawieszenia postępowania,
na podstawie art. 22 § 1 k.p.k

zawiesić postępowanie.

UZASADNIENIE

Prokurator Prokuratury Okręgowej w C. C. F. na podstawie art. 29 § 5 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym złożył wniosek o zbadanie spełnienia przez SSN Zbigniewa Korzeniowskiego wymogów niezawisłości i bezstronności w sprawie dyscyplinarnej o sygn. akt II ZO 113/24.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Przedmiotowe postępowanie należało zawiesić z uwagi na fakt, że zachodziła długotrwała przeszkoda uniemożliwiająca jego prowadzenie. Czasu ustania tejże przeszkody nie sposób natomiast przewidzieć. W orzecznictwie Sądu

Najwyższego przyjmuje się, że przeszkodą w rozpoznaniu sprawy jest - między innymi - wszczęcie procedur związanych ze zwróceniem z pytaniem prawnym do Trybunału Konstytucyjnego bądź z pytaniem prejudycjalnym do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (por. np. postanowienie SN z dnia 14 kwietnia 2021 r., I NWW 12/21, postanowienie SN z dnia 19 kwietnia 2023r., I ZB 47/22). Za taką wykładnią przemawia w szczególności potrzeba zapewnienia jednolitej wykładni przepisów prawa krajowego w kontekście regulacji unijnych, jak również potrzeba w zakresie stwierdzenia zgodności z ustawą zasadniczą przepisów ustawy, na podstawie których zapadnie rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie.

Uwzględniając powyższe należy odnotować, że Sąd Najwyższy postanowieniem z 6 kwietnia 2023 r., sygn. akt I ZB 11/23, na podstawie art. 193 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.) oraz art. 33 ust. 3 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r., poz. 2393) przedstawił Trybunałowi Konstytucyjnemu następujące pytania prawne:

„1. Czy art. 29 § 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jednolity: Dz. U. z 2021 r., poz. 1904 ze zm.) w części obejmującej wyraz „wyłącznej”, jest zgodny z art. 179 w związku z art. 144 ust. 3 pkt 17 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej?,

2. Czy art. 29 § 5 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym w części obejmującej wyrazy „okoliczności towarzyszących jego powołaniu i”, jest zgodny z art. 179 w związku z art. 144 ust. 3 pkt 17 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej?,

3. Czy art. 29 § 5 w związku z art. 29 § 15 oraz z art. 29 § 18 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym w zakresie, w jakim dopuszczalne jest wyłączenie sędziego z powodu jakiegokolwiek okoliczności odnoszącej się do procedury powołania tego sędziego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa do pełnienia urzędu, jest zgodny z art. 179 w związku z art. 144 ust. 3 pkt 17 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej?”.

Paralelne pytania, aczkolwiek w pryzmacie Traktatu o Unii Europejskiej oraz Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej, zostały sformułowane także do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

W świetle powyższego uznać należało, że potencjalne orzeczenia wydane przez Trybunał Konstytucyjny oraz Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej będą miały istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia m. in. wniosku o przedmiocie testu niezawisłości sędziego Sądu Najwyższego Zbigniewa Korzeniowskiego, który został wyznaczony do rozpoznania sprawy o sygn. akt II ZO 113/24. W niniejszym postępowaniu zastosowanie mają bowiem przepisy objęte wskazanymi wyżej pytaniami prawnymi.

Z tej przyczyny zawieszenie postępowania na podstawie art. 22 § 1 k.k. stało się niezbędne - do czasu zakończenia postępowań przez Trybunał Konstytucyjny i Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, wobec czego orzeczono jak w sentencji postanowienia.

[M. T.]

[a.ł]